

`Uniformering, distinctieven, uitrusting van het Nederlands Detachement Verenigde Naties 1950-1954'

Op 23 november 1950 zetten de eerste militairen van het Nederlands Detachement Verenigde Naties voet op Zuid-Koreaanse bodem om deel te nemen aan de gezamenlijke actie van de Verenigde Naties, de op 25 juni binnengevallen Noord-Koreanen terug te dringen tot boven de 38e breedtegraad. Dit detachement op bijna bataljonssterkte zou gedurende vier jaren deel uitmaken van de troepen der Verenigde Naties in Korea.

Het detachement werd bij Ministeriële Beschikking van 25 september 1950 met ingang van 15 oktober van dat jaar opgericht en ingedeeld bij het Regiment Van Heutsz.

- Overwegende de wenselijkheid verdere uitvoering te geven aan het besluit van de Nederlandse Regering, gehoor te geven aan het beroep, hetwelk de Veiligheidsraad in haar resolutie van 27 juni 1950 heeft gedaan aan de leden van de Verenigde Naties, om bijstand aan de Republiek Korea te verlenen met het doel aan de gewapende aanval door de strijdkrachten van Noord-Korea het hoofd te bieden en bij te dragen tot herstel van orde en veiligheid in het betrokken gebied. Het N.D.V.N. zal ter beschikking worden gesteld van de Commandant van de strijdkrachten der Verenigde Naties in Korea.

Aanmelding en uitzending geschiedde op basis van vrijwilligheid, waarbij men tekende voor een jaar overzee. In vier jaren dienden in Korea 3972 man, waaronder 12 leden van het Vrouwen Hulp Korps.

De opleiding geschiedde, met uitzondering van het 1e detachement, in Nederland door de zorg van het Korps Commandotroepen. Het eerste detachement kwam op in de Nieuwe Alexanderkazerne te Den Haag en werd hier gekleed met de PSU (Persoonlijke Standaard Uitrusting) zoals toen gebruikelijk was. Dus het Britse model `battledress', halfhoge zwarte schoenen, enkelstukken, de lange winterjas en de Britse gevechtsuitrusting MK 1937. Als baretembleem werd het infanterie-embleem gedragen, later vervangen door dat van het Regiment Van Heutsz. Dit embleem moest gedragen worden op de khakikleurige baret doch rode, donkerblauwe en zwarte baretten kwamen eveneens voor, gedragen door respectievelijk ex-parachutisten, -mariniers en cavaleristen.

Deze `Nederlandse' aankleding geschiedde ook voor de latere aanvullingsdetachementen die opkwamen in Roosendaal, Ossendrecht en Oirschot.

Bij Ministeriële Beschikking van 11 oktober 1950, nr 804 werd een mouwonderscheidingsteken vastgesteld voor al het personeel dat deel uit zou maken van het Nederlands Detachement der Verenigde Naties.

Het embleem is schildvormig, waarvan de bovenzijde licht is gewelfd, de zijkanten licht zijn gebogen en in een punt toelopen. De hoogte van het schild - langs de verticale deellijn gemeten - is 72 mm en de breedte - tussen de verst van elkaar gelegen bovenhoeken - 56 mm. Het schild is licht ultramarijnblauw en hierop bevindt zich het witte cirkelvormige embleem der Verenigde Naties, voorstellende de werelddelen gezien van de Noordpool en omgeven

door een lauwerkrans. De bovenzijde van het schild is voorzien van een 12 mm brede oranje band, waarop het woord NETHERLANDS in licht ultramarijnblauwe letters voorkomt. Het embleem is geweven, of geborduurd op een ondergrond in de kleur van een kledingstuk waarop het werd gedragen. Naast dit stoffen embleem werd er ook een geëmailleerd metalen embleem verstrekt voor de tropenkleding, op de hoek voorzien van een gaatje ter bevestiging. Dit laatste embleem werd echter weinig gedragen.

Winterkleding

Bij de aankomst in Korea werden ter bescherming tegen de hevige Koreaanse koude, door de Amerikanen eerst overjassen met uitknoopbare voering verstrekt. Deze jassen waren tevens voorzien van vaste beenpijpen, die men naar beneden kon slaan en met een ritssluiting kon dicht trekken, waardoor een broek ontstond.

In december werd dit aangevuld met een 'Pile Jacket', een met nylon en wol gevoerde jas, voorzien van een gebreide kraag en dito polsstukken en links over rechts gesloten met zes knopen. Deze jas werd veelal gedragen over het 'Field Jacket M 1941', een kort katoenen winddicht jack voorzien van twee steekzakken, welk jack later vervangen werd door het 'Field Jacket M 1943 en M 1950' met twee opgelegde horizontale borstzakken en twee ingezette heupzakken, en waarin een nylon/wollen voering geknoopt kon worden, het jack in de rug voorzien van een verstelbaar koord.

Aan dit jack kon aan de achterzijde een capuchon M 1944 geknoopt worden, die over alle militaire hoofddeksels paste. Als hoofdbedekking werden 'Pilecaps' verstrekt, welke met bont gevoerd waren en twee zijkleppen hadden, welke men naar behoeven kon opslaan of over de oren trekken. Op en over deze Pile-cap werd de helm gedragen en over de helm ging dan eventueel de capuchon van het field jacket of 'Parka'.

De 'Parka' was een tot kniehoogte reikende lange water- en winddichte jas met twee steekzakken een uitknoopbare nylon/wollen voering voorzien van een vaste gevoerde en van een bontrand voorziene capuchon. Deze jas paste over alle kleding heen, inclusief het gevoerde field jacket. De parka kon tussen de benen worden dichtgeknoopt.

De battle-dress verdween langzamerhand van de kledinglijsten en werd vervangen door een wollen broek en jas van Amerikaans model.

De Nederlandse schoenen werden geruild voor de 'Fieldshoe M 1943', een bruine halfhoge schoen voorzien van rubber zolen en aangenaam leder enkelstukken, schoenen die in de loop der tijd geheel vervangen werden door de 'Combat boots', een eveneens bruine schoen met hoge schacht, oorspronkelijk bestemd voor parachutisten.

Dat er diverse soorten Amerikaanse kleding werd verstrekt kwam, doordat de Amerikaanse bevoorrading grotendeels teruggreep op de opgeslagen voorraden uit de tweede wereldoorlog, aangevuld met nieuw en nieuw te beproeven kleding en dat deze voorraad vanuit Japan en de Verenigde Staten moest worden aangevoerd, wat ook tijd en transportruimte kostte.

Al deze kleding werd samen met de Nederlandse winter- en zomerkleding het eerste jaar door en naast elkaar gedragen. Dit gaf de nodige problemen bij de bewassing door de Amerikaanse mobiele wasinrichtingen die alleen Amerikaanse kleding aannamen, zij vervingen vuil tegen schoon.

Eind 1952 kwam hier verandering in, doordat de aanvullingsdetachementen zoveel Nederlandse kleding werd medegegeven als voor de reis noodzakelijk was. Op 12 november 1952 ontving C- N.D.V.N. machtiging van de Chef Generale Staf tot aanvraag bij de Amerikanen van zowel gewone als speciale winterkleding, waardoor bij de bewassing veel problemen werden opgeheven.

Zetten we nu een en ander op een rij, dan ontstaat in 1952 het volgende beeld in het dragen van de winterkleding. Dit berustte op het principe dat een luchtlaag tussen de kledingstukken een groot warmte-isolerend vermogen bevat. Op het lichaam werd de zgn. 'combination', -

een hemd en een broek met lange pijpen aan elkaar vast, zoiets als een overall, in de broek aan de achterzijde een losknoopbare klep - of lang onderhemd en lange onderbroek gedragen. Hierover dan een wollen trui, waarvan de kraag met knopen gesloten kon worden. Dan het wollen jasje (in de broek), daarover het field-jacket met voering. Over dit geheel de gevoerde parka met vaste capuchon.

Over de lange onderbroek de wollen broek. En hier over heen dan nog een broek gemaakt van winddichte stof en voorzien van een uitknoopbare nylon/wollen voering, die een lengte had tot over de knie.

Deze winddichte (buiten-)broek, Trouser, Shell field, M 1951, is voorzien van twee door kleppen afsluitbare steekzakken, twee achterzakken, afsluitbaar door middel van drukknopen. Aan de achterzijde van de zijzakken is een gleuf aangebracht, waardoor een band getrokken kan worden om de pijpen om het been te knopen, zodat ze niet langs elkaar heen schuren tijdens het lopen. De gulp is voorzien van een ritssluiting.

Als schoeisel droeg men hoge zwarte rubber schoenen met dikke rubber zolen en vetersluiting, zo wijd, dat men er 1-2 vilten inlegzolen in kon doen en paren wollen skisokken aan kon trekken.

Een tweede verbeterd model, eveneens voorzien van dikke rubber zolen, kon men direct over de sokken aantrekken. Deze hadden een speciale metalen snel-sluiting en kregen door hun vorm en grootte snel de naam van 'Mickey-Mouse boots'.

Aan de handen werden twee paar handschoenen of wanten gedragen, de binnenste van wol en de buitenste van leer en canvas. In beide paren wanten was een vingerling geconstrueerd waarin men desgewenst de wijsvinger kon brengen voor gebruik bij een vuist- of schouderwapen; tevens waren zij voorzien van lange kappen die tot de elleboog reikten, afgesloten met elastiek.

Tijdens speciale patrouilles werd witte camouflagekleding gedragen bestaande uit een lange witte jas met capuchon en witte broek.

Inmiddels was het N.D.V.N. op 13 december 1950 door de Bevelhebber van het 8e Amerikaanse Leger ingedeeld bij de 2e Amerikaanse Infanterie Divisie, waarna C-38e Regiment Infanterie het N.D.V.N. koos om ingedeeld te worden bij het 38e R.I. van deze divisie. Hierdoor ging het N.D.V.N. het embleem van deze divisie dragen.

Daar er in de loop van vier jaren ruim 3900 leden van het N.D.V.N. dit embleem met trots hebben gedragen, lijkt het mij op zijn plaats een korte beschrijving te geven over het ontstaan van dit embleem.

Het embleem is ontworpen gedurende de eerste wereldoorlog. Midden maart 1918 schreef de commandant van de 2e Bevoorradingsstrein van het Amerikaanse Leger een prijsvraag uit met de opdracht een embleem te ontwerpen voor deze eenheid met drie prijzen als beloning.

Uit de inzendingen die binnenkwamen werden de ontwerpen gekozen van de sergeant L. B. Lundy van de A-compagnie: een indianenhoofd als Amerikaans symbool. De tweede prijs ging naar de sergeant J. Kenny van de B-compagnie die een witte vijfpuntige ster als ontwerp had, hiermede doelend op de grensincidenten die in 1916 plaats vonden tussen Mexico en Texas.

Door de commandant van de 2e Bevoetrein nu werden de beide emblemata op elkaar gelegd en zo ontstond de 'Indeanhead', oorspronkelijk bedoeld als embleem voor de 2e Bevoetrein.

Op 21 oktober van hetzelfde jaar bepaalde de divisiecommandant Generaal-majoor J. A. LeJeune, dat het embleem divisie-embleem zou zijn.

Na diverse variaties in kleur werd in juni 1920 bepaald, dat het embleem gedragen moest worden door alle leden van de divisie en dat de kleur van het schild zwart zou zijn met witte ster, waarin een rood/blauw gekleurd indianenhoofd.

Het embleem van het 38e Regiment Infanterie is een klein metalen donkerblauw accoladeschild, gedekt door een blauw-witte balk welke de Franse fouragere voorsteld. Boven de fouragere een rotsblok. Van rechtsonder (heraldisch) naar links boven drie witte strepen aangevende de drie grote veldslagen van de 3e Amerikaanse Infanterie Divisie, waarvan het 38e R.I. in wereldoorlog I deel van uitmaakte.

Van rechts- en linksboven naar beneden een onderbroken witte lijn welke de Duitse aanval bij de rivier de Marne aangeeft waar de rots (38e R.I.) de aanval keerde. Onder het schild een banderol met de spreuk 'The Rock of the Marne'.

Het divisie-embleem werd gedragen op de linkerbovenmouw van de wollen- en zomer-gevechtskleding, field-jacket en uitgaanstenu, 15 mm van de kopnaad. Bij terugkeer naar Nederland werd het embleem verplaatst naar de rechterbovenmouw en keek het indianenhoofd naar achter, naar de tijd die was geweest, een Amerikaanse traditie waarbij de divisie-emblemen bij overplaatsing van links (daadwerkelijk geplaatst) naar rechts wordt verplaatst.

Voor het embleem van 38 R.I. was voor de Nederlanders eigenlijk geen vaste plaats op het uniform aangewezen. Veelal werd het dan ook gedragen op de klep of het midden van de linkerborstzak en wanneer in plaats van de baret de Amerikaanse veldmuts werd gedragen, op de linkervoorzijde hiervan.

Op de linker knaagpunt van de jas van zowel de wollen- als de zomer-gevechtskleding werd een verkleind metalen model van het N.D.V.N.-embleem gedragen, hoog 33 mm, breed 25 mm.

Twee emblemen zijn tot nu toe nog niet genoemd. Het betreft hier emblemen die niet officieel zijn vastgesteld bij enig M.B. of Amerikaans besluit, doch in Korea door particuliere kleermakerijen zijn aangemaakt.

Het eerste is een schuifpassant van lichtblauwe stof, 40 mm breed en 50 mm lang, waarop in de lengte richting het schiereiland van Korea in donkergroen vilt is afgebeeld. Over de gehele lengte van het schiereiland is met zilverdraad het woord KOREA geborduurd.

Schuifpassanten in tegengestelde kleuren komen ook voor.

Het tweede embleem is dat van de U.S. GUARD. In 1953 hebben een aantal Nederlandse militairen erewacht gelopen bij het hoofdkwartier van het Amerikaanse 8e Leger, waarbij alle wachthebbenden op de rechterbovenmouw het volgende embleem droegen:

Een ovaal khaki schild. De onderkant van het schild is bedekt met drie horizontale banen, respectievelijk rood, wit en blauw, elk 11 mm breed.

Langs de bovenrand en boven de rode baan respectievelijk de woorden NETHERLANDS en US GUARD in rood. Hoogte van de letters 8 mm. Midden tussen de tekst een vijfpuntige witte ster. Grootste hoogte en breedte van het embleem respectievelijk 90 en 68 mm.

Keren we terug naar de kleding.

In het voorjaar, in de maanden maart en april, werd langzamerhand de winterkleding ingeleverd en zomerkleding verstrekt, korte witte onderbroeken en witte T-shirts en de gewone gevechtspakken, bestaande uit een jas zonder schouderstukken met twee horizontale borstzakken en knoopsluiting.

In de broeken waren variaties. Er waren er met de twee opgelegde zijzakken en een nieuwe uitvoering, welke was voorzien van twee schuine steekzakken en twee opgelegde achterzakken. Beide werden door elkaar verstrekt en gedragen met een khakikleurige broekriem met koperen schuifgesp of normale gesp. Kleurverschillen kwamen zowel bij de jassen als bij de broeken voor.

De eerste tijd werd hierbij ook de ons bekende 'plopperpet' verstrekt, welke later verviel, daar over het algemeen de Nederlandse baret werd gedragen. Gedurende het gehele jaar werd wel het field-jacket behouden, zomers zonder voering.

Tegen de regen kon men zich beschermen door de poncheau M 1944, een donkergrijze vierkante lap van nylon, waarin in het midden een gat was aangebracht om het hoofd door te steken. Hier was tevens een vaste capuchon bevestigd die men met een koord dicht kon trekken: De rand van de poncheau was voorzien van drukkopen, zodat men het ook kon gebruiken als (buiten)slaapzak en met meerdere poncheau's een tent kon bouwen.

Het eerste jaar werden nog regenjassen M 1938 verstrekt, doch deze kwamen daarna geheel te vervallen.

Het uitgaansuniform

Het uitgaansuniform bestond uit een bruin/khakikleurige (olive-drab) jas en broek van kamgaren, battle-dress model, waarbij het jasje niet zoals het Britse model getailleerd was, doch losjes over de broek hing en aan de zijanten verstelbaar was dmv. een gesp of passant met knoop. Het waren uniformen die tegen het einde van de tweede wereldoorlog bij het Amerikaanse Leger werden ingevoerd als M 1944 Wool Field en waren bedoeld om gedragen te worden onder het field-jacket, maar als uitgaanstenuë in gebruik werden genomen.

Onder het jack werd een khakikleurig popeline overhemd gedragen met zwarte stropdas. Als schoeisel werden de combatboots gedragen welke tijdens het verlof in Tokyo, prachtig glimmend werden gepoetst door de Japanse 'shoe-shine-boys'.

Op het jack werden de volgende onderscheidingsteken gedragen. Op de punt van de linkerkraag het verkleind metalen model van het N.D.V.N.-embleem, op de rechterkraagpunt een verkleind metalen model van de 'Indeanhead', grootste hoogte en breedte respectievelijk 35 mm en 28 mm. Op de linkerborstzak het embleem van het 38e R.L. Op de linkerbovenmouw het divisieembleem en rechts het embleem van het N. D. V. N.. Dit laatste embleem was echter geen regel.

Bij het vertrek naar Nederland veranderde een en ander. Met uitzondering van de eerste detachementen, die in het Nederlandse battle-dress terugkeerden, werd aan alle andere detachementen het Amerikaanse uitgaanstenuë verstrekt. Nu droeg men dus op de rechterbovenmouw de 'Indeanhead' en links het N.D.V.N.-embleem. Daar men bij de Japanse militaire kleermakers ook mouwleeuwen kon laten borduren gebeurde het, dat in plaats van het N.D.V.N.-embleem de mouwleeuw werd gedragen, soms zelfs beide onder elkaar.

Rangonderscheidingsteken.

Alle detachementen vertrokken uit Nederland met de Nederlandse rangonderscheidingsteken op de uniform, waarbij het bij de eerste detachementen nog voorkwam, dat er Brits model chevrons werden gedragen daar de omwisseling van dit model naar het huidige model in 1950 - 'S1 nog niet geheel voltooid was.

Ook in Korea werden deze rangonderscheidingsteken nog een tijd gedragen doch, met uitzondering van de officieren die gedurende de gehele periode de sterren en balken bleven dragen, langzamerhand vervangen door die van het Amerikaanse Leger: khaki strepen geweven in marineblauw linnen. Tijdens die Koreaanse periode werden door het Amerikaanse Leger nieuwe rangonderscheidingsteken ingevoerd voor militairen beneden de rang van 2e luitenant. Deze waren kleiner van model als de gangbare; tevens was er onderscheid gemaakt in de gevéchtseenheden en de verzorgende eenheden, respectievelijk gele strepen op blauwen en blauwe strepen op gele ondergrond. Beide werden echter door elkaar gedragen. Metalen uitvoeringen kwamen ook voor die met behulp van een schroef op bijvoorbeeld de linkerborstzak bevestigd konden worden.

Voor korporaals der eerste klasse, een rang die de Amerikanen niet kennen, werden sergeantstrepen aangepast door de bovenste 'V' vorm er af te knippen. De kleinmodel rangonderscheidingstekenen werden soms ook voor op de helm gedragen, terwijl op de achterzijde van de helm met behulp van witte verf of witte pleister een horizontale of verticale streep was aangebracht, horizontaal voor korporaals en onderofficieren, verticaal voor officieren.

Uitrusting

Als uitrusting werd de gangbare Amerikaanse gevechtstas en draagtas verstrekt, de 'combat and cargopack M 1944/45' welke aan het eind van de tweede wereldoorlog bij het Amerikaanse Leger werd ingevoerd. Hierbij de patroonkoppels, geweer en pistoolkarabijn of B.A.R., de kruisriemen, pioniersdrop en veldfles als afgebeeld in figuur . . . Begin 1952 werden pantservesten verstrekt, twee modellen, een bestaande uit een borst- en rugstuk met elkaar verbonden door twee brede banden en onder de arm aan elkaar gesespt. Het tweede verbeterde model was een vestmodel waarop twee schuin geplaatste borstzakken en gesloten door middel van een ritssluiting en drukknopen.

Als vervoerbaar onderkomen werd een halve tent (shelterhalf) verstrekt, van het model als momenteel nog steeds in gebruik is bij de Koninklijke Landmacht, welke door middel van knopen aan een andere bevestigd kon worden waardoor een tweepersoons tent ontstond. In de skelterhalf werd een deken of de zomerslaapzak (Sleeping bag summer) gerold en met behulp van vaste dekenriemen op de gevechtstas gesespt. De zomerslaapzakken waren gemaakt van een dunne stof, overtrokken met een winddichte hoes en voorzien van een ritssluiting. De winterslaapzakken (Sleeping bag mountain) waren gevoerd met dons in een water- en winddichte buitenslaapzak geknoopt, voorzien van een vaste gevoerde capuchon, over de totale lengte was een ritssluiting aangebracht welke, wanneer men hem naar boven toe door trok, geheel openviel. Tevens was iedere militair voorzien van een door middel van de mond op te blazen luchtbed.

Medailles

'Kruis voor Recht en Vrijheid'.

Dit kruis bestaat uit een vierarmig kruis van verzilverd metaal, hoog en breed 40 mm. In het hart van het kruis bevindt zich een ovaal schild van 14 mm hoog en 8 mm breed. Tussen de armen van het kruis zijn aangebracht twee zwaarden eveneens van verzilverd metaal, schuin gekruist achter het ovale schild. Op het schild is in reliëf aangebracht de letter 'J'. Het schild wordt gedekt door de Koninklijke Kroon.

Op de achterzijde van het schild de Leeuw, zoals hij in het wapen van het Rijk voorkomt. Het geheel gedragen door een ring. Het kruis is bevestigd op een lint van 27 mm breedte met in het midden een oranje baan van 7 mm en ter weerszijden daarvan, van het midden uit gerekend, banen ultramarijn- wit- ultramarijn, onderscheidelijk ter breedte van 8-, 1-, en 1 mm.

Op het lint wordt een verzilverd metalen gesp gedragen in de vorm van een zwaard omgeven door een lauwertak. Op de kling het woord 'KOREA 1950'. Degene die reeds gerechtigd waren tot het dragen van bovengenoemd kruis met de daarbij behorende gesp en na herhaalde uitzending opnieuw aan de krijgsverrichtingen hebben deelgenomen werd ter vervanging van de reeds ontvangen gesp, een gesp toegekend met een daarop aangebracht cijfer vermeldende het aantal malen dat aan bedoeld krijgsbedrijf is deelgenomen. De dan op de baton te dragen ster bevat eveneens dit cijfer, waarvan er 516 voor de 2e maal en 38 voor de derde maal zijn uitgereikt. Vastgesteld bij Koninklijk Besluit van 23 juli 1951, nr 30.

'United Nations Medal'

De licht bronzen herinneringsmedaille is cirkelvormig met een middellijn van 35 mm. De voorzijde van de medaille vertoont het cirkelvormige embleem der Verenigde Naties, voorstellende de werelddelen gezien van de Noordpool en omgeven door een lauwerkrans. De keerzijde van de medaille bevat de tekst 'Voor verrichtingen ter verdediging der beginselen van het Handvest der Verenigde Naties'.

De medaille is door middel van een vaste gesp, waarop het woord 'KOREA', verbonden aan een lint ter breedte van 27 mm, bestaande uit 17 even brede banen in de kleuren lichtblauw-, wit-, lichtblauw-, wit enz. , eindigend met lichtblauw. Vastgesteld bij Resolutie van de Algemene Vergadering der Verenigde Naties d.d. 12 december 1950, nr. 483.

Toestemming tot dragen werd verleend bij K.B. van 22 januari 1952, nr. 25.

'Korean War Service Medal'

Deze medaille is eveneens cirkelvormig, heeft een middellijn van 33 mm en is vervaardigd van donkerkleurig brons.

De voorzijde van de medaille vertoont aan de bovenzijde het schiereiland van Korea. Hieronder en gekruist twee geweerpatronen, het geheel omgeven door een lauwerkrans. De keerzijde van de medaille bevat in Koreaanse tekens de tekst 'Deelnemer Koreaanse oorlog 25 juni 1950' en 'Republiek van Korea', respectievelijk verticaal en horizontaal. Het geheel gedragen door een ring.

De medaille is bevestigd aan een lint van 27 mm breedte met in het midden een gele baan van 21 mm en ter weerszijden daarvan, van het midden uit gerekend, banen rood, wit, lichtblauw, respectievelijk 0,5, 0,5 en 2 mm breed. Op de baton bevindt zich op het midden van de gele baan het nationaal symbool Ying en Yang. De baton wordt gedragen met het rode segment van het nationaal symbool naar boven gericht. Vastgesteld bij Besluit van de President der Republiek van Korea, nr. 390. Toestemming tot dragen werd verleend bij K.B. van 7 november 1952, nr. 9.

Uitgereikte individuele dapperheidsonderscheidingen:

Nederland:

- Militaire Willemsorder, 4e klas	3
- Bronzen Leeuw	5
- Bronzen Kruis	19
- Kruis van Verdienste	4

Verenigde Staten van Amerika:

- Silver Star	14
- Legion of Merit, Degree of Legionnaire	4
- Bronzen Star	102

Republiek Korea:

- Ulchi	3
- Chungmu, Gold Star	6
- Chungmu, Silver Star	12
- Wharang, Gold Star 7	
- Wharang, Silver Star	15

'Combat Infantryman Badge'

Deze Amerikaanse onderscheiding, vastgesteld op 4 november 1943, werd toegekend aan die militairen, die bij een Amerikaans onderdeel tenminste twee weken in de voorste lijn hebben gediend en in deze periode twee patrouilles hebben meegelopen of tenminste een maand in de voorste lijn hebben gediend, dan wel stafdienst hebben verricht in vooruitgeschoven commandoposten van een voorstelijn bataljon of regiment of in de achterwaartse commandopost van een voorstelijn bataljon en wel voor 7 april 1953. Het metalen embleem bestaat uit een zilverkleurige lauwerkrans, waarop een rechthoekig blauw veld is gelegen; op het veld is een naar (heraldisch) rechts gericht geweer geplaatst.

Er bestaan twee modellen. Het standaard model met een lengte van 77 mm en een klein model van 45 mm welke niet van dienstwege werd verstrekt. Het embleem wordt gedragen midden boven de linkerborstzak zodanig dat de benedenkant van het embleem 1 cm boven de plaats van de decoraties (batons) is gelegen.

De verstrekking van de 'Combat Rifle' geschiedde door middel van een Regimentsorder van 38 R.I. en wordt per gevechtsgebied slechts eenmaal uitgereikt. Toestemming tot dragen werd verleend bij MB van 8 augustus 1952, generale staf, nr. 885.

'Unit Citations'

Een Unit Citation is een eervolle vermelding aan troepeneenheden en heeft de vorm van een baton, breed 36 mm en hoog 15 mm.

De Unit Citations zijn verleend aan het Nederlandse Detachement Verenigde Naties ter erkenning van betoonde plichtsbetrachting en van heldhaftigheid gedurende de tijd, dat het detachement deel uitmaakte van de strijdkrachten der Verenigde Naties in Korea (1950 - 1954).

Een Unit Citation is een voor de man uiterlijk kenteken van een lint, 120 cm lang en 7 cm breed, hetwelk aan het vaandel/vlag is gehecht en waarop de naam van de plaats en/of streek staat geschreven waar de actie heeft plaatsgevonden. In plaats van een vaandel voerde men bij het N.D.V.N. een speciale uitvoering van de Nederlandse vlag.

Aan het N.D.V.N. werden drie 'Unit Citations' toegekend:

a. Voor de actie bij Hoengsong en Wonju (12 tot 15 februari 1951).

Een ereteken, bestaande uit een donkerblauw lint gevat in een goudkleurige metalen omlijsting van laurierbladeren.

b. Voor de actie bij Hongchon (16 tot 122 mei 1951 'Soyang River').

Het onder a omschreven ereteken doch met in het midden aangebracht de 'Bronze Oak Leaf Cluster', mits bedoelde militairen reeds gerechtigd waren tot het dragen van het ereteken, als bedoeld onder a.

Beide eretekenen zijn verleend door de President van de Verenigde Staten van Noord-Amerika.

c. Voor de actie in het tijdvak 22 november 1950 tot 8 april 1953. Het ereteken bestaat uit een wit lint met in het midden het nationaal symbool, Ying en Yang genaamd, van de Republiek Zuid-Korea, aanvangende bij de boorden een donkergroene baan, vervolgens een witte-, een karmozijnrode-, een witte-, een karmozijnrode-, een witte-, een karmozijnrode-, een witte-, en een donkergroene baan. Het geheel gevat in een goudkleurige metalen omlijsting van laurierbladeren.

Het ereteken wordt gedragen met het rode segment van het nationaal symbool naar boven gericht.

Dit ereteken werd als 'Presidential Unit Citation' als hoogste Zuid-Koreaanse onderscheiding op 1 oktober 1953 uitgereikt aan het N.D.V.N. door de Zuid-Koreaanse Vice-Minister van Landsverdediging, Kim II Whan.

'De plichtsbetrachting, geestkracht en heldhaftige acties van het N.D.V.N. hebben zeer veel bijgedragen tot het resultaat van de strijd der Verenigde Naties tegen communistische agressie

in Korea, zijn in overeenstemming met de hoogste militaire tradities van het Koninklijk Nederlandse Leger en strekte de strijdkrachten der Verenigde Naties, in hun strijd voor vrijheid en vrede, tot grote eer' aldus Minister Kim II Whan.

Bij Koninklijk Besluiten van 1 augustus 1951, nr 24, van 10 juni 1952 nr 17 en van 6 juli 1954, nr 50 verleende H.M. de Koningin toestemming aan de militairen van het N.D.V.N. in Korea, die ten tijde van de krijgsverrichtingen deel uitmaakten van dat detachement tot het dragen van de respectievelijke eretekenen.

De 'Unit Citation' wordt door de betrokken militairen gedragen op de jas-DT en het jak-VT en wel zodanig, dat de benedenkant van het ereteken gelegen is tegen de bovenkant van de rechterborstzakklep en in het midden hiervan. De Koreaanse Unit Citation zal, indien betrokkene reeds gerechtigd is tot het dragen van de Amerikaanse Unit Citation naast deze worden gedragen, het dichtst nabij de rechterschouder.

Bewapening

Bij het N.D.V.N. waren de volgende Amerikaanse wapens in gebruik.

Pistool Colt .45", M1911A1, Karabijn .30"; M1 en M2, Geweer Garant .30", M1, Pistool mitrailleur .45", M3 ('Greasegun'), Browning Automatisch Geweer .30", M1918A2 (B.A.R.), Mitrailleur Browning .3d', M1919A4, Mitrailleur Browning .30", M1917A1, Mitrailleur Browning .50", M2 HB, Terugstootloze Vuurmond 57 mm, M18, Terugstootloze Vuurmond 75 mm, M20, Mortier 60 mm, M2, Mortier 81 mm, M 1, Raketlanceerinrichting 3.5", M20 ('Bazooka').

Bronnen: 'Lessen van de Koreaanse oorlog', Minister van Defensie 1952. 'Het N.D.V.N. in Korea 1950-1954' Lt.Kol M. D. Schaafsma, Staatsdrukkerij, 's-Gravenhage 1960
'Field Manual 21-15, Individual Clothing and Equipment', april 1945.
'U.S. Army Uniforms'. Almark Publications, London 1972. 'Diverse landmachtorders'
'Collectie M. Talens', Apeldoorn.

Headquarters

38th Infantry Regiment

APO 248

1 December 1952 LO

SUBJECT: Orders

T): See Distribution

1. Under provisions AR 600-70, dated 24 September 1951, the following named officers, Netherlands Detachment, United Nations forces, further attached to this organization for duty are awarded the Combat Infantry Badge for outstanding performance of duty in ground combat against the enemy:

<u>Name</u>	<u>Rank</u>	<u>SNs</u>	<u>Organization</u>
Wessels PH. Q.	Capt	180703003	Hq Co
Engelbert J.	Capt	270423007	Hq Co
Pliester L. T. M.	2d Lt	300725162	A Co
Gorcum G. C. van	Capt	110731000	Hq Co

Bisschop W. 1st Lt 180428020 C Co

2. Under provisions AR 600-70, dated 24 September 1951, the following named EM, Netherlands Detachment, United Nations forces, further attached to this organization for duty are awarded the Combat Infantry Badge for nutstanding performance of duty in ground combat against the enemy:

<u>name</u>	<u>Rank</u>	<u>SNs</u>	<u>Organization</u>
Wijga S.	M/Sgt	201023003	Hq Co
Pietersz J. A.	Cfc.	300928227	Hq Co
Peusens W. F. L.	Cpl	241110726	Hq Co
Reuser W. A.	Pfc	290207099	Hq Co
Heil M. H.	Pfc	240619005	A Co
Heyde Th van der	Pvt	270819116	C Co
Kerssies J.	Cfc	300225110	C Co
Kikstra S.	Cfc	211219003	Hq Co
Kracht J.	Pfc	270514168	D Co
Kusters L. J.	Pvt	3001013019	D Co
De Mey J.	Sgt	280213001	D Co
Rijshouwer H. F. A.	Cpl	301012197	C Co
Schen L. C.	Sgt	260424212	B Co
Steenlage E. B.	Pvt	281027547	A Co
De Vries J.	Pvt	290620157	A Co
Wessels J.	Pvt	250825187	A Co
Witvoet J.	Pfc	3001226181	Hq Co
Weyde J.R.C. van der	M/Sgt	160724011	A Co
Zurhaar A.	Pvt	320926445	A Co